

MAGYARSÁGTUDOMÁNYI FÜZETEK

„Ha ti, hunjaim, tudtok élni tehetségetekkel, bölcsesség dolgában Európa egyetlen népénél sem lesztek hátrább...”

Jan Amos Comenius, Beköszöntő,
Sárospatak, 1650. november 24.

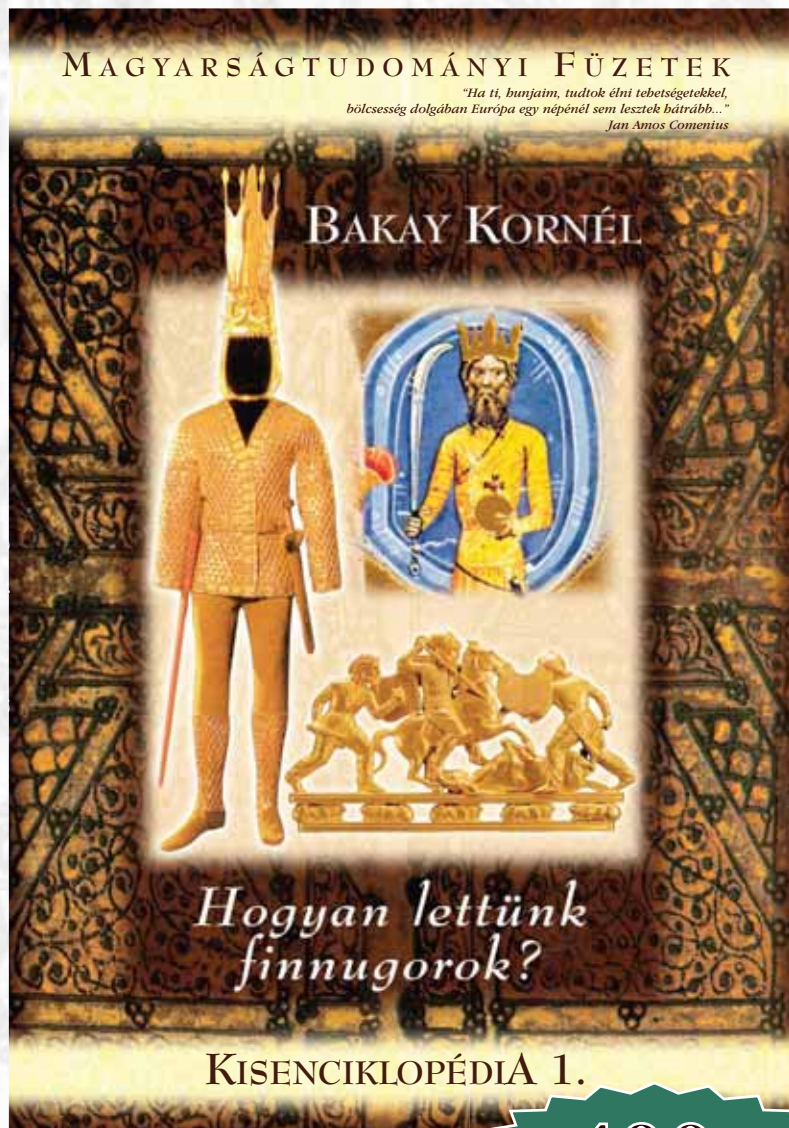
A neves régészprofesszor megfellebbezhetetlen tudománytörténeti érvekkel bizonyítja, hogy a magyarság eredetének tudatos meghamisítása nagyobb részt politikai indításból történt, tetten érhető magyarellenességből fakadt, s célja a magyar nemzettudat meghamisítása, lealacsonyítása, a magyarság ősiségének, Kárpát-medencei létjogosultságának megkérdőjelezése volt. Mindennek a végrehajtásához a magyarság léteire törő politikai akarat megtalálta tudománypolitikai eszközeit, s a felhasználható érdekeembereket.

Ma már érthetetlen és felfoghatatlan a hivatalos történészkörök szinte rögeszmés ragaszkodása az újabb kutatások és a tudományos érvek (régészet, történettudomány, nyelvészet, antropológia, genetika, művelődés- és vallástörténet) súlya alatt végleg összeroskadott és tarthatatlanná vált ósdi finnugor elmélethez, ami eddig is csak elméleti hipotézisre, erőltetett nyelvi akrobatamutatványokra hivatkozhatott. A finnugor koncepció és elmélet már a modern külföldi szakirodalomban is idejétmúltnak számít.

Kétségtelen tény, hogy a politikai érdekszférára kihasználta és céljai érdekében felhasználta a magyarellenességből, netán félreértésből, tudatlanságból, vagy éppen csak naivitásból eredő, a magyarság őstörténetét, eredettudatát tévútra vivő nézeteket is. A terv bevált, hisz ez a történelemhamisítás rengeteg kárt okozott a magyarságnak a 18. század vége óta, s kihat jelenlegi erkölcsi helyzetünkre, nemzettudatunkra.

Vissza kell térnünk a nemzeti ősemlekezet, legrégebbi írott forrásaink, gesztáink, krónikáink, ősi nyelvünk, néphagyományaink, mondáink, népmeséink, díszítőművészetünk által kijelölt útra, nemzettudatunk, származásunk megkérdőjelezhetetlen bizonyítékaihoz, szkíta-hun gyökereihez.

Pápai Szabó György

400.-

2010. JANUÁRJÁTÓL

MINDEN
HÓNAPBAN

PATRUBÁNY MIKLÓS ISTVÁN ADÁM

HA TI, HUNJAIM...¹

Gondolatok a Magyarásgtudományi Füzetek ele

Capitulum benevolentiae

Az európai iskolatörténet talán legmeghatározóbb alakjának, **Jan Amos Comenius**-nak négyszázötven évvel ezelőtt, Sárospatakon, az általa hunoknak nevezett magyarokhoz intézett szavai jól érzékeltetik azt, amit ögesztáink és népünk szájhagyománya egybecsengően közvetítenek az utókoroknak. Azt, ami szöges elentében áll a mai hivatalos tanokkal: a hunok és magyarok rokon voltát. Am ez csak a megszólítás.

Comenius félmondata, amelyet a most induló Magyarásgtudományi Füzetek jelmondataul választottunk, ennél többet mond: tehetségesnek, Európa egyetlen népénél sem hátrább valónak nevezi magyar népünket. Ezen állítása ugyan csak szöges elentében áll azzal a magyarásgképpel, amelyet magyarbarátunk nem nevezhető, de a magyar kultúrában befolyásra szert tett társadalomtudósok népünkörl terjesztének.

Aligha befolyásolta a nagy pedagógust sárospataki gondolatának kimondásában az a körülmény, hogy ő Morvaországban, a történelmi Magyarországgal határos térségben, magyar szülők gyermekeként jött a világra, akik a Szeges János nevet adták neki. Hiszen a környezet hatására később nevet váltott, morva és cseh azonosságát választotta, és életét **Jan Amos Komenský** néven a cseh-horvát, valamint Jan Amos Comenius-ként az egyetemes – akkor latin nyelvű – kultúra szolgálatába állította.

Comenius el nem évülő tudományos hítele, elfogulatlansága, a sárospataki mondatba sűrített sarkalatos igazság, külön-külön és együttvéve is arra készítetnek, hogy népünkörl vallott nézetét – a magyarásg életét tudományos igényű feltáráni és a magyar ifjúságálg megismertetni hivatott – füzetsorozatunk jelmondatává emeljük.

Tesszük ezt azért is, mert új alapokra kívánjuk helyezni a magyarásg életének tudományos kutatását, oktatását. Nevezhető-e tudományosnak az a magyar történelem-kutatás és hitelesnek az a magyar oktatás, amely annak ellenére, hogy a nemzetközli tudomány Comenius magyar származását évtizedek óta feltárá – ma alig akad angol nyelvű forrás, amely ezt elhallgatja –, tudomást sem vesz erről a magyar szempontból oly jelentős tényről.

Az utolsó csepp

Sir **John Bowring** (1792 – 1872) angol költő, műfordító, jelentős brit diplomatá, politikus volt. Bejárta Európát és Keletet. Több mint száz nyelvet beszélt, közöttük a magyart is, amelyről talán mindmáig a legszebb ódát írta. 1830-ban a maga fordításában kiadott egy magyar népdalokat és a magyart költészetet ismertető kötetet, *Poetry of the Magyars* címmel. Ennek bevezetőjében külön fejezetet szentelt a magyar irodalomnak, amelyet ekképp indit: „*A magyar nép eredetéről sokféle nézet létezik. Dr. F. Thomas három kötetet írt annak bizonyítására, hogy a magyarok az ősi egiptomiak leszármazottai.*” Lábjegyzetben pedig közölte a könyv címét, kiadásának helyét, évét: *Conjecturae de Origine, prima sede et lingua Hungarorum. Buda, 1806. 3 kötet.*

Amikor erre az adatra rábukkantam, lázas keresésbe kezdtem. Kerestem dr. F. Thomas Budán kiadott könyvét. Sorra vettem minden, óstörténettel foglalkozó történeti ismerősömet, de senki sem tudott róla. Megkerestem a Hágában élő **dr. Borbola Jánost**, aki kidolgozta az egiptomi hieroglifák magyar nyelvű olvasatának teljes módszertanát, melyet 2008-ban, a *Magyarásgtudományi Tanulmányok* c. kötetben közölte is tett. Hiába, ő sem hallott dr. F. Thomas könyveiről!

Hetekévi vívódtam: mit ér az a magyar nyilvánosság, az a magyar tudomány, amely egy ilyen döbbenetes felvetést, egy ilyen könyvkivülönlegességet „kihullat” a feledés rostáján?! Következtetésem: a magyar nyilvánosság, a magyarásgörl szóló teljes ismeretanyag fölülvizsgálható! Az a megdöbbentő tény, hogy dr. F. Thomas-nak a magyarásg ősi, egiptomi eredetét bizonygató, háromkötetes műve eltűnhetett a magyar köztudatból, de még a könyvtárakból, levéltárakból is, nos ez volt az utolsó csepp a pohárban. Innen rövid út vezetett az elhatározáshoz: Magyarásgtudományi Füzetsorozatot kell inditanunk az ifjú nemzedék számára. Rá kell irányitanunk figyelmüket a magyarásg életének nagy, megválaszolatlan kérdéseire. Van mit kutatniuk, és bizonyos, hogy munkájuk bőségesen terem majd, hiszen egyedül Egyiptomban – dr. Borbola János szavai szerint – himalájáni soha nem olvasott hieroglif szöveg és benne évezredek kultúrája várja megfejtőt.

Előzmények

A magyarásg eredetéről, életéről szóló hivatalos tanítások első, a nagy nyilvánosság előtt történt, sok rendbeli cáfolatára 2004-ben, a **Magyarok VI. Világkongresszusán** került sor. Ekkor közel száz magyar és nem magyar tudós és kutató, művész és nyelvész bizonyította, hogy a finnugor elmélet mind genetikai, mind embertani, mind történeti szempontból meghaladott. Ennek a Kongresszusnak az anyagát foglalta kötetbe az Amerikai Egyesült Államokban a VI. Világkongresszus hatására életre hívott Magyarásgtudományi Intézet. A 2008. tavaszán Botos László szerkesztésében megjelent, 850 oldalas *Magyarásgtudományi Tanulmányok* című kötet átút sikert hozott, jelezve azt a hatalmas érdeklődést, amely magyar népünk elfeledett, letagadott, meghamisított történelme iránt a ma élő nemzedékben munkál.

A **Magyarok VII. Világkongresszusa** 2008 augusztusában érvek újabb özőnével bizonyította azt, amit már régen nem kell bizonygatni: a magyar nép nyelve, írása, ősisége nem értelmezhető a hivatalos magyarországi történelemzselemlett paradigmájának keretei között. A magyar nép jelenléte a világ népeinek emlékeztében messze túlmutat időben és térben mindazon, amit a hivatalos tudománypolitika megjelenít. A *Magyarásgtudományi Tanulmányok* angol nyelvű kötet – *Selected Studies in Hungarian History, melyet a Világkongresszus csúcspanján mutatnak be* – végre hiteles forrás lehet a nemzetközli tudományos kutatás számára.

A kötetben közölt 36 tanulmány tematikai sokszínűsége, de a szerkesztőnek a tárgy iránti alázata is azt eredményezte, hogy a tanulmányok a szerzők nevének ábcé sorrendjében jelentek meg, az olvasóra bizva a lehetséges összefüggések észlelését, az esetleg meglévő ellentmondások leleplezését.

Célunk

2004. december 5. után, amikor ötmillió magyarországi szavazópolgár távolmaradásával lehetővé tette a külhoni magyarok magyar állampolgárságának visszaadásáért kezdeményezett népszavazás kislitaként, bebizonysodott, hogy Magyarországon mélypontra süllyedt a ma élő magyar nemzedék önbecsülése, nemzeti öntudata. A Magyarok Világzseveztesége ekkor Magyarországot nemzeti missziós területé nyilvánította. A 2005 februárjában meghirdetett Magyar Nemzeti Misszió számos programja közül a leghatékonyabbnak a Magyarásgtudományi Tanulmányok kötet terjesztése bizonyult. Ezért vált haszthatatatlanná egy eszköz megtalálása, mely népünk életének módszeres kutatását és széles körű ismertetését lehetővé teszi.

Célunk a magyar nép őniseretének, önbecsülésének tudományos igényű korrekciója, valamint az, hogy a magyarásg évezredek alatt kitalakult, gazdag örökséget egy élető jövevényképp formáljuk. Ennek érdekében 2010 januárjától legkevesebb 24, de lehet, hogy 48 hónapon át havonta kiadjuk a *Magyarásgtudományi Füzeteket*.

Magyarásgtudományok

Amint azt a magyarásgtudományi tanulmánykötet és más ilyen jellegű próbálkozások bizonyították, rendkívüli mélységeket, rendkívül szerteágazó megközelítésben kell bejárnia annak, aki a magyarásg életének tudományos vizsgálatát tűzi ki célul. Ezért, mielőtt a Magyarásgtudományi Füzetek kiadását elkezdzenénk, szükségesnek láttuk a tervezett tanulmányok tematikai osztályozását. Minden egyes tematikai osztályban több önálló füzeti kiadását tervezük.

Füzetsorozatunk tematikai osztályai:

I. A magyar ember és társadalma – (*Magyarnak nem születni, magyarnak lenni kell!* – Unas) Önálló köteteket tervezünk a magyar lélek, a magyar nyelv, a magyar írás, a magyar ember és társadalma bemutatására, amelynek legteljesebb foglalatát a Szent Korona tan.

II. A magyar nép etnogenezise

A mára szinte kaotikus sokszínűséget mutató származáselméleteket önálló kötetekben találva próbálunk rendszert és egyben tudományos vita-alapot teremteni, előtérbe helyezve azt, amit a legtöbb korszeri tudomány – a genetikától az anyagszegységig – bizonyítani látszik, a magyarásg Kárpát-medencei ősiséget.

III. Magyar népcsoportok és rokon népek

A ma élő magyar népet csak akkor ismerhetjük meg, és számíthatjuk ki lehetséges jövőbeni választ az emberiség egészét érintő kihívásokra, ha ismerjük a népet alkotó népcsoportokat Árpád magyar törzseitől a magukat őshonos

magyar népként meghatározó székelyeken át, a palókok, matyók, a jászok és a kunokig.

Rokonaink száma – a ma elterjedt hiedelmekkel és tévhitakkal ellentétben – milliárdos nagyságrendű, a Csendes-óceántól Azsián és Európán át az Atlanti-óceánig, az Északi-tengertől Dél-Amerikáig, Észak-Amerikában a keleti partvidéktől a nyugatiig. E velünk rokonszenvező, minket tehetős emberek rokonnak, testvérnek tekintő népek érzelmeinek megismerése és viszonzása alapja lehet a magyarásg jövevényének, a magyarásg jövőjét megalapozó terveknek.

IV. A magyar szellem – (*A hieroglifaktól a nem euklidészi geometrián át a holografikus világmodellig*)

Ébbe a tematikai osztályba tartozik mindaz, amit a magyar szellem megteremtett: a népdalok, népi táncok, mesék és mondák, a zene, az irodalom, a bölcelet, a jogalkotás, a képzőművészet, a tudomány.

V. A magyarok hitvilága

A római kereszténység és a belőle kirajzó protestáns felekezetek a magyar nép hitéletének maig tartóan jelentős fejezetét alkotják. Am a kaukázusi magyar államban, amely Árpád magyarjainak bejövetele után még ötszáz évig fennmaradt, együtt éltek keresztény és muzulmán magyarok. Eleink, a szkíták magatartásmintákat jelentek meg az erkölcsi alapokon nyugvó, magyar monoteista vallásokban. Csoda-e, hogy a magyarok mondták ki a világon elsőként a legfőbb emberi szabadság, a lelkiismeret szabadságát jelentő felekezeti egyenjogúságot? Csoda-e, hogy a Nyugati és a Keleti Egyház nagy szakadása óta Szent István az első és mindmáig egyetlen olyan szent, akit mindkét világegyház a magáénak vall és tisztel?

VI. A magyar nép élete Árpádék bejövele óta – (*Oh, boldog Magyarország, bárcsak ne hágná magd!* megteveszteni! – Dante)

Bár mindaz, amit az eddig felsorolt tematikai osztályok hordoznak, messze túlmutat az Árpád nagyfejedeleme által megalapított, legújabb kori magyar állam életén, kétségtelen, hogy az elmlüt ézerszáz esztendő a ma élő magyar nép történetének szerves, és legreálisabban megismérhető fejezete. Ismerjük hát meg: ferditések nélkül.

VII. Paradigmaváltó események a magyar nép életében

(*Ót ezer éves Trianon?*) Árpádék bejövele, a pozsonyi csata, a római kereszténység felvétele, Muhi, Mohács, Bocskai győztes szabadságharcra, 1848-49, Petőfi halála, Trianon, 1956 – mind-mind olyan történések, amelyek gyakran lesújtva, ritkábban felemelve paradigmaváltó erejűnek bizonyultak népünk életében. A legjelentősebbek számbavétele, a magyarásg szellemi, lelki, fizikai, társadalmi arculatát alakító hatásuk alapos elemzése ennek a tematikai osztálynak a legfőbb feladata.

VIII. Árusalások, tévedések, tévelygések

E tematikai osztály cím magáért beszél. Nem elég nemzeti tragédiáinkat, vereségeinket számba venni – erre a VII-es tematikai osztály írásai alkalmasak –, fel kell tárunk azokat a folyamatokat, ok-okozati összefüggéseket is, amelyek e kudarcokhoz vezettek.

IX. Szektek, szabadítók, élenjárók

(*Magyark az emberiség szolgálatában*) A példaképek minden felnövő nemzedék számára a jövőbe vetett hit táplálói, a remény életői. Ők alakítják az új nemzedék lelki arculatát.

X. Összegző, összefüggés-teremtő tanulmányok

Törökendünk kell olyan interdiszciplináris tanulmányok megjelentetésére, amelyek az egyes résztudományok eredményei alapján eddig ismeretlen összefüggéseket tárnak fel, és eddig megoldatlan kérdésekre adnak választ. Ez a helye a tudományos közlésnek is.

XI. Visszatekintő, koherencia-növelő tanulmányok

Miként az emberi test vérkeringését biztosító szív táplálásához egy különleges érrendszer, a koszorú-érrendszer szükséges, akként kell egy éveken át elhúzódó szellemi alkotás folyamata olyan tanulmányokat beiktatni, amelyek megvizsgálják az addig közölteket, szükség esetén pontosítanak, feloldják az esetleges ellentmondásokat. Ennek a célnak évente egy füzeti szentelünk. Itt lesz a helye a tudományos vitának is.

XII. Jövevényünk

(*A fény üzenete*) Bár az egész füzetsorozat és ezáltal minden egyes tematikai osztály célja egy élető jövevény kialakítása, induláskor szükségét érezzük tételesen felrajzolni a lehetséges jövevényeket.

Az íróskok természetse

A Magyarásgtudományi Füzetekben sajátosan elegyedik a tudományos ismeretterjesztés

a tudományos közlésekkel és a tudományos vita-anyagokkal. A letisztázott, kikristályosodott ismeretek közérthető eljuttatása a nagyközönséghez, elsősorban a fiatalokhoz ugyanúgy feladata a füzeteknek, mint az egymásnak ellentmondó elméletek vitára bocsátása, az eddig nem ismert tények, tudományos eredmények közlése. Induláskor a hangszly az ismeretközösen van. Ezért a folyam cím **Kisceniklopédia**. Ha a füzetsorozat figyelemfelkeltőnek, népszerűnek és hosszú életűnek bizonyul, a tudományos viták és közlések alignment önálló folyamatok kiadását fogják megkövetelni.

Módszertan

Az első hat tematikai osztályt a megadott sorrendben kívánjuk tárgyalni, a második hat tematikai osztályhoz tartozó íróskok sajátos, osztályonként változó gyakorisággal eljut majd ki.

A legnagyobb szerkesztő kívátság talán az egyes szerzők egymástól eltérő fogalomhasználatának egységesítése. Ennek megkönyítéséért arra biztatjuk a füzetek szerzőit, hogy tanulmányozzák a sorozat korábbi kiadványait, és törekedjenek átvenni az előző füzetekben közölt tanulmányok fogalmi apparátusát. Attól csak eltérő tartalom esetén és tételesen megindokoltan térjenek el.

Céloközönségünk, példányszám, ár, terjesztés

A Magyarásgtudományi Füzeteket legfőképpen a középiskolások, főiskolások és egyetemi hallgató diákoknak szánjuk. Hozzájuk szeretnénk azt a szellemi gyűjteményt eljuttatni, amely megváltoztathatja magyar népünk arculatát, sorsát.

Szeretnénk, ha minden érettségiző fiatal olvashatna e füzeteket.

Tíz ezer példánnyal indulunk, de ezt a példányszámot meg kívánjuk sokszorozni.

A füzetek árát a lehető legalacsonyabbra számíthatjuk ki azért, hogy beszerzésük ne jelenthessen gondot a legszegényebb diáknak sem. A füzetek tervezeti ára 400 Ft.

A terjesztésben leginkább a szakmájukat hivatalának tekintő pedagógusokra, lelkes diákokra számítunk, és várjuk jelentkezésüket.

Zárszó, avagy áfium magyar-gyalázat ellen

2005 öszét irtuk, amikor az olasz **Mario Alinei** nyelvészprofesszor számára kolozsvári előadás szerveztünk. Egy évvel korábban Budapesten ő tartotta a Magyarok VI. Világkongresszusának nyitóelőadását.

2004. június elsején Mario Alinei, Európa minden bizonyonlagheiresebb nyelvörténesze, az utrechti egyetem professzora, az UNESCO égisze alatt megjelenő grandiózus mű, az *Atlas Linguarum Europae* alapító- és harmine éven keresztül ügyvivő főszerkesztője a nagy tudóskokra jellemző szerénységgel lépett a mikrofonhoz, és így szóló: *Bocsássák meg nekem, hogy kicsit lámpalázas vagyok, de még soha sem beszéltem 1500 eurusz elött.* Az egyetemes magyar népet Trianon óta egyedül legyitimen képviselő Magyarok Világkongresszusának küldötteinhez intézte ezeket a szavakat.

Mario Alinei megtartotta egyedülálló előadását a római birodalom megalapító nagy civilizáció letémenyeseiről, az etruszkokról. Előadásának alapja az az 500 oldalas könyv volt, amelyben az etruszkok nyelvére a magyar nyelvre azonosította. Budapesten a „magyar” tudóskok fütülték rá, sőt egy rádiós vitámsorban és egy megkésést gúnyos írásban ki is fütülték.

Sebaj, mondtuk, Erdélyben majd másképp viszonyulnak Alinei professzor korszakváltó elméletéhez, mint a „*vörös rongyokba öltözött Budapest*”. Vigyük őt Kolozsvárra! Egy év múlva a dádk-római kontinuitás felszében, a kolozsvári Babes-Bolyai Egyetemen tartotta meg előadását az etruszk-magyar kontinuitásról, amellyel három ezer évvel kiszélesítette a magyar nép történelmének látóhatárát, három ezer évvel korábbra adatotha Kárpát-medencei jelenlétünkét. Óriási mozgósítással szerveztük az elsősorban egyetemen oktatóknak és hallgatóknak szánt előadást. Hiába! Az egyetem több mint kétszáz magyar nemzetiségű oktatója közül alig harmincan, a Magyar Nyelv- és Irodalom tanszék több mint húsz oktatója közül egyetlen fő volt jelen. (!?)

Még mielőtt bárki megkérdezné, hogy miért kellene a *Magyarásgtudományi Füzetek*, válaszolunk: például azért, hogy a Mario Alinei professzorral Budapesten és Kolozsváron magyar népünk vesztré megestet gyalázat ne ismétlődessen meg! És sok minden másért!

Budapest, 2010. január 18.

1. „*Ha ti, hunjaim, tudtok élni tehetségekkel, bölcsesség dolgában Európa egyetlen népénél sem leszte hátrább...*” – Jan Amos Comenius, Beközöntsőnt, Sárospatak, 1650. november 24.